

מִזְדָּדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ

המלים הראשונות של היום

מה שראינו עכשיו

- פעולה <מדות>לב <מדות>פעולה וחוזר. כל פעולה שאנחנו עושים – נטמעת בנו ונעשית חלק ממנו. לטוב ולמוטב. בבוקר המשמעות של הפעולה היא גדולה יותר. ולכן עלינו לבחור פעולות מדויקות.
- לא בכדי אין לאכול או לעשות מלאכה קודם תפילת שחרית. היא התפילה הנקראת עמידה: הכוננות עם שחר הישראלית. החדרת הלב בערכים החשובים באמת. מתוך הבנה שהנשמה שלנו מתגעגעת אל מקורה, ותמיד היא מתפללת.
- ברכות השחר יושבות על המתווה בין הפנים לחוץ, מחברות אותנו אל נשמתנו, ומכינות אותנו לקראת מה שנפגוש ביום הקרוב.

סדר היום תפלת השחר

ג

נעור בלילה ולבו אומר לו לקום אין
להתירשל בדבר לא יקום בוריו ואזירו חיל
קודם שירתגבר עליו יצרוהרע בטענות
ותואנות לבקש ממנו שלא יקום ויתחכעויו
וכל ידע מה כי הוא זקן וכסיל ויודע דרך
לצוד את האדם ולהפיל אותו במהמורות בל
יקום והכל בסועצותיו כדת נתונות ולכן
צריך כל בעל נפש ירא וחרד את דבר ה'
שלא ישמע ולא יקבל ממנו וישליך אותו
אחרי גוו ואף אם יהיה עליו לטורח מצד
כבודת הגוף ועצלותו ישים מגמתו רצון מלך מה הקבה והכל לנגדו כאין

קומו יאמר מיד מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמת בי בחמלה
האמונתך ואין צריך לזה נ"כ כי אפי' היו ידיו מטונפות אין חשש כיון שאינו

המלים הראשונות של היום

סדר היום מתחיל במודה אני ואומרים זאת לפני נטילת ידיים אפילו בידיים טמאות, שכן כל הטומאות שבעולם אינן מטמאות את המודה אני של יהודי. הוא יכול להיות חסר בזה או בזה, אבל המודה אני נותר שלם.

וכי מתער אומר

וכי מתער אומר: אלהי נשמה שנתת בי טהורה אתה יצרתה
בי אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה
ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה
אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי רבון כל העולמים אדון כל
הנשמות; ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים.

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
מֶלֶךְ חַי וְקַיִם. שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי
נִשְׁמַתִּי בְּחַמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ

ר"ת מא-ל מחושב נברא

הרב יורם כהן אור

המלים הראשונות של היום

מוֹדָה. ראשית ההופעה של צהלת החיים מביאה עמה את השמחה העליונה בחדות הקדש, שהיא מתבטאת בכל מלא הודה בבטוי "ההודאה". הכרת התודה לאלהי עולם, אדון כל המעשים, המחיה חיים בטובו, היא אוצר הטוב, הכולל בקרבנו את כל התכן של מלוי החוכה וכל התכן של העדון הרוחני מלוא תנובת האהבה בחברת, והנשמה מתנהרת בזה ומתמלאה אורה ושמחה. ההוראה הלשונית של חובת הודאה, בבטוי "מודה" ביחוד, משתפת היא להודאה מגזרת תודה, הבאה מתוך הכרת הטובה של המיטיב, ומגזרת התודות והודאה על האמת. והדברים מתאימים זה לזה. צהלת החיים הראשונה, הפוגשת את האדם בהקיצו משנתו ומוצא הוא לפניו עולם מלא וחדש בכל מלואו וטובו, היא מרימה את אור השכל הפנימי להכיר את אור החיים וזיוו ביסודו, ותחת ההשקפה העכורה החמרית, שהיא מטבעת בטבע הבשר, מתעלה הרוח להשקפה אלהית צחה, לראות את נשמת אור חי העולמים בטיפעת מפעלה. והאדם ברגש תודתו מודה הוא על האמת, ומקיים את עמק אמתתה של ההכרה הרוחנית, ומעיד על כל אור החיים והיש, שהוא נובע פלו מפעין הטוב ומקורו, ממקור חסד עליון, המשפיע שפעת חיים לכל המון עולמים וכל יצוריהם.

המלים הראשונות של היום

אֲנִי. הָאָדָם מוֹצֵא אֶת עֵצְמוֹ בְּעֵצְמוֹ, עַל-יְדֵי אֹר הַחַיִּים הָאֱלֹהִים הַמוֹפְיָעִים
בְּקִרְבוֹ, הַמְּלֵאִים אוֹתוֹ בְּרוּחַ הַטּוֹב שֶׁל רֵגֶשׁ הַתּוֹדָה שֶׁל הַכָּרַת הַטּוֹבָה
הָאֱלֹהִית וְהַבְּטָאָתָהּ. כִּי בַמָּה נֶחְשָׁב הָאָדָם בַּחֲלִישוֹת כַּחוֹ... אֲמַנָּם בְּהָאִיר עָלָיו
אוֹתוֹ הָאֹר שֶׁל הַכָּרַת הַטּוֹבָה הָאֱלֹהִית... בָּא הָאָדָם לְהַכִּיר אֶת גְּדֻלַּת עֲרֹכּוֹ, אֶת
אֲנִיּוֹתוֹ וְהַעֲדָר בְּטוּלוֹ בְּכָל־לוֹת הַהוֹנָה, וּמוֹצֵא אֶת עֵצְמוֹ מֵאֲשֶׁר לוֹמַר בְּפִה מְלֵא:
אֲנִי.

המלים הראשונות של היום

לפְּנֵיהֶּ. הַהֶאֱרָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ הִיא הַהוֹפְעָה הַיּוֹתֵר זָכָה, הַיּוֹתֵר רוֹמְמָה וּמְשֻׁגָּבֶת, וְהִיא בָּאָה לְאָדָם כְּשֶׁמְכִין אֶת גְּבוּרַת נְשֻׁמָּתוֹ לְקַבֵּל אֶת הָאֹר הַטּוֹב הַזֶּה תַּכְּף בְּהַתְעוֹרְרוֹת הָרֵאשׁוֹנָה, בְּהִרְגִישׁוֹ בְּקִרְבוֹ אֶת רוּחַ הַחַיִּים שֶׁל הָעֲרוֹת וְהַקִּיָּצָה. אִזּוֹ מְצַטֵּיֶרֶת לְפָנָיו הַגְּדֹלָה הָאֱלֹהִית הַנוֹכְחִית מְכַל מְלֵא הַמּוֹן עוֹלָמִי עַד וּמְכַל מְקוֹרוֹתֵיהֶם הַחַיִּים, וְהוּא מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ מְצוּי נוֹכַח פְּנֵי אֵל עֲלִיוֹן, וּבְאֵהָבָה עֲלִיוֹנָה וְחֶבֶת מְתִיקוֹת יְדִידוֹת קוֹדֵשׁ אוֹמֵר אֶת הַבְּטוּי הָאֲדִיר הַמְּלֵא עִז קוֹדֵשׁ קוֹדֵשִׁים: לְפָנֶיהָ.

חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ

רש"י איכה ג, כג: חדשים לבקרים. מתחדשים הם חסדיך מיום אל יום: רבה אמונתך. גדולה היא הבטחתך ודבר גדול הוא להאמין בך שתקיים ותשמור מה שהבטחת לנו.

רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ. הָאֲמוּנָה הָאֵלֶּהִית הִיא הַחֹקֶקֶת אֶת הַתְּפִקִּידִים שֶׁל כָּל כַּחוֹת הַהוֹיָה, שְׂיַעֲשׂוּ אֶת עֲבוֹדָתָם בְּכָל עֵז וּמְרָץ... "אֲמוֹנַת זֶה סֵדֶר זְרָעִים, שְׂמֵאֲמִין בְּחֵי הָעוֹלָמִים וְזוֹרֵעַ"...

מתחדשים ומאמינים

...בכל יום נעשין בריה חדשה וכל סדר הלילה הוא בשביל זה ההתחדשות.
כן כל גלות כדי להביא התחדשות... כי גם בלילה יש אור רק שהוא בדרך
נסתר, אור הבא מתוך החושך. ובגלות יון שנק' חשך כמ"ש במדרשים והי'
הכנה להתחדשות אור בעדינו ולכן נקרא חנוכה על התחדשות שנעשה אחר
זה המלכות יון. ואיתא שאומרים בכל יום מזמור שיר חנוכת בשביל הארה
שנתחדש בכל יום ונפשות שנתבררין בכל יום מחושך לאור. כי הקדוש ברוך
הוא עושה פלא. ובכל יום נמצא רמז מתחלת העולם ועד סופו. כמ"ש מחדש
בכל יום תמיד מעשה בראשית...

מה שראינו היום

- המלים הראשונות של הבוקר הן תפילת מודה אני.
- המלה הראשונה שאנו מוצאים מפה היא התודה. הכרת התודה צריכה להיות מהותית בחיינו. היות וכל זמן שהנשמה בקרבנו זה מה שהיא עושה. התודה היא גם במישור של ההודאה, וגם במישור של הוידוי - הכרת האמת בעצם בריאתנו - ובשליחותינו.
- אנו זוכים בבוקר למעמד מיוחד של נוכחות מול ה', והכרת עצמנו בצורה נקיה.
- ה' מאמין בנו. זה בעצמו נותן לנו כח. אבל זה גם מחייב אותנו. אחריות. ושותפות.
- הלילה נועד בשביל להתחדש. זאת התודעה שאמורה ללוות אותנו בבוקר, וזאת התודעה שתשזור את כל ברכות השחר.

מודה אני לפניך

המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית

ברכת יוצר

כל זמן שהנשמה בקרבי - מודה אני לפניך

ברכות השחר

כל הטומאות שבעולם אינן מטמאות את המודה אני של יהודי

היום יום